

Şermin Yaşar

CUMHURİYETİNİZ
100
YASINDA

HIHICIK

Resimleyen
GÜL SARİ

29. Baskı

Dogan
Çocuk

Hıhıcık

Yazan: Şermin Yaşar

Resimleyen: Gül Sarı

© 2021 Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Adres: 19 Mayıs Cad. Golden Plaza No: 3 Kat: 10

Şişli 34360 İstanbul

Tel: (0212) 373 77 00

Her 2.000 adet, bir baskı olarak kabul edilmektedir.

29. Baskı: İstanbul, 2023

ISBN: 978-625-416-054-7

Sertifika no: 44 919

Yayına hazırlayan: Bahar Ulukan

Grafik tasarım: Serkan Yolcu

Grafik uygulama: Havva Alp

Basım yeri: Optimum Basım Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi

Tevfik Bey Mah. Dr. Ali Demir Cad. No: 51/1

Küçükçekmece 34295 İstanbul

Tel: (0212) 463 71 25

Sertifika no: 41707

 (0212) 373 77 44 satis@doganyayinlari.com.tr

 dogancocukyayinlari dogancocuk

www.dogancocuk.com.tr

Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının hiçbir bölümü, önceden yazılı izin alınmaksızın, herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla, elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka bir şekilde çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya iletilemez.

Şermin Yaşar

Resimleyen
GÜL SARİ

Hadi kendi evinizin sesini dinleyin...

Konuşuyor musunuz, şakalaşıyor, gülüşüyor, kahkaha atıyor, birbirinize o gün olanları, rüyalarınızı, hayallerinizi, planlarınızı anlatıyor musunuz? Hapşırıyor, "Çok yaşa!" diyor, öksürüyor musunuz?

Horultular, hırıltılar, şırıltılar da evin seslerine dahil. Hepsi evimizin sesi ve içinde yaşadığımızın, orada bir hayat olduğunun belirtisi.

Biliyor musunuz, bazı evlerdeyse hiç çıt çıkmıyor. Hiç kimse konuşmuyor. Ne anne babalar ne de çocuklar. Ben öyle evlerden hiç hoşlanmıyorum.

Hıhıcık'ın evi tam da böyle bir ev. Evde kimse konuşmuyor. Zavallı Hıhıcık sohbet etmenin ne olduğunu bile bilmiyor. Çünkü anne babası konuşmayı sevmiyor!

Hadi onların evine gidelim ve biraz gürültü yapalım. Hıhıcık'ın buna gerçekten ihtiyacı var...

Şermin

Dünyada hemen her çocuk okula başladığında çok şaşıracakları şeylerle karşılaşır. Okul dediğimiz yer genellikle umduğumuz gibi çıkmaz.

Okulun sadece bir günden ibaret olduğunu düşünenler vardır. Yani gittik, geldik, bitti. Lunaparka gitmek gibi... Sonuçta lunaparka da her gün gitmiyoruz.

Okulda uyuyacağını düşünenler vardır. Onlar genellikle okulun ilk günü çantasına pijama koymaya çalışır.

Okulun dünyanın en eğlenceli yeri olduğunu düşünenler vardır.

Okulda ayakkabılarını çıkartabileceğini, öğretmenin kucağında uyuyabileceğini, istediği zaman teneffüse çıkabileceğini, yere oturabileceğini, öğretmeni dinlerken abur cubur yiyebileceğini, parmak kaldırmadan konuşabileceğini düşünenler de vardır.

Gerçeklerin hiç de hayallerindeki gibi olmadığını çocuklar okula başladıkları ilk hafta anlarlar.

Yaşadıkları duyguya küçük bir hayal kırıklığı diyebiliriz. Ama bazıları çok büyük hayal kırıklıkları, dev şaşkınlıklar, aşırı büyük hayretler yaşar.

İşte bizim Hıhıcık, tam da böyle biriydi.

Okula başlayana kadar hayatında her şey yolunda görünüyordu. Anne babası ona sadece

iki harf öğretmişti: I ve H.

Hıhıcık, yalnızca gerektiği zamanlarda konuşuyordu. Soru sormayı sevmiyordu.

Kendisine soru sorulduğunda da, anne ve babasının ona öğrettiği iki harfi bir araya getirerek cevap veriyordu: “Hıhı” ve “I ih.”

Hepsi bu kadar.

İşte Hıhıcık, okula başladığında bu akıllamaz gerçeğe karşılaştı. O da ne? Alfabemizde kullanabileceği 27 harf daha vardı! Dilimizde sayısız kelime, deyim, atasözü barınıyordu. Hıhıcık, bunların hiçbirini ama hiçbirini daha önce bir kez bile duymamıştı. Okula başlayınca zavalılık neye uğradığını şaşırды!

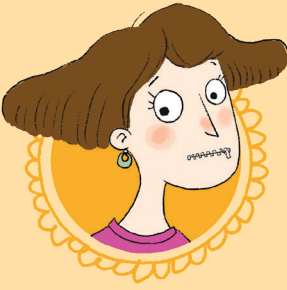
Elbette alfabemizdeki 29 harf dururken Hıhıcık'ın sadece iki harfi öğrenmesi zavallı Hıhıcık'ın suçu değildi. O, kendisine öğretilenleri öğrenmişti. Öğrendiği iki harfi de çok güzel kullanıyordu. Sürekli her şeye Hı, lh, ı lh, Hıhı diye cevap verdiği için zamanla adını bile unutmuştu. Anne babası ona Hıhıcık diyordu.

İşte burada Hıhıcık'ın anne ve babasını biraz tanımamız gerekiyor. Onun nasıl bir evde büyüdüğünü görmek için evlerine bir uğrayalım...

Hıhıcık'ın anne ve babası konuşmayı hiç sevmeyen insanlar. Birbirlerine de zaten bu özellikleri yüzünden âşık olduklarını söyleyebilirim. Tanıştıklarında neredeyse hiç konuşmadılar. İkisi de böyle sessiz sakın biriyle evlenmenin iyi bir fikir olacağını düşünmüş olmalı ki evlendiler. Düğünlerinde nikâh memuru “Birbirinizle evlenmeyi kabul ediyor musunuz?” diye sorduğunda “Evet!” bile demediler.

"Hıhı."
"İi ih."
"İhıhıhıhı...."
"Hı?"

Ah, zavallı Hıhıcık!

Onun evinde işte sadece bu sesleri duyabilirsiniz.

Çünkü anne babası konuşmayı hiç sevmiyor.

Hıhıcık da yalnızca bu iki harfi kullanarak büyüdü.

Ta ki okula başlayana dek...

Sonra okulda öyle çok kelimeyle karşılaştı ki:

güzel kelimelerle, yeni kelimelerle ve bazen kötü kelimelerle de.

O artık kelimelerin zengin dünyasında yaşayan mutlu bir çocuktur.

Peki ya evdeki sessizliğe ne olacaktı?

Sizce?

Edebiyatımızın çok sevilen yazarı Şermin Yaşar işten anlatımı,

çocuk dünyasını özgün ve derin kavrayışıyla

çocuk edebiyatını özgürleştirmeye devam ediyor.

Hıhıcık'ı okuduğunuzda onu hemen tanıyacak;

çok ama çok seveceksiniz!

Bandrol uygulamasına ilişkin
usul ve esaslar hakkında yönetmeliğin
beşinci maddesinin ikinci fıkrası
çerçevesinde bandrol taşıması zorunlu değildir.

QR kodu okutunuz

Dijital fiyat etiketi

Sertifika no: 44319

ISBN 978-625-416-054-7

9 786254 160547

**Doğan
Çocuk**